

THAY LỜI TỰA

Trước cuộc sống vô thường biến động, con người luôn có cơ hội nhìn lại chính mình để tận tường thấy rõ trong những cảm xúc đau thương vẫn chan chứa yêu thương hạnh phúc. Chính dòng cảm xúc khổ đau hạnh phúc, buồn vui lẫn lộn từ cuộc lữ trôi lăn này đã và đang được ôm ấp nuôi dưỡng, được vun đắp chất chiu để hòa quyện vào những áng thơ bình dị. Chắc chắn, nó phải được kết tinh bằng tấm lòng khiết bạch, bằng trái tim nhiệt thành của một người lạc quan yêu đời, sống hết lòng với tha nhân và ước muốn ra mắt đứa con tinh thần của mình đến quý bằng hữu gần xa!

Những bài thơ trong thi tập này hy vọng có thể trở thành khúc hát phiêu diêu đượm đầy dư dưỡng chất thơm dịu của cỏ cây hoa lá, của đất đá bùn lầy, của đại dương mênh mông, của núi rừng thanh vắng, của tiếng chuông giải thoát, của đất trời bao la và của hơi thở nhiệm màu đang hiện hữu giữa tình người bất tận. Phải chăng, đó là những hình

ảnh của dòng sông tâm thức đang thì thầm với con chữ, đang tung tăng hòa quyện với âm giai trong những phút giây tĩnh tại yên bình!

Xin chấp tay nguyện cầu cho trái tim nhân loại không bao giờ ngừng đập, cho tình thương yêu con người không bao giờ vụt tắt, cho khúc hát phiêu diêu không bao giờ lỗi nhịp!

Ồi, còn niềm vinh dự nào hơn khi đầy đủ duyên lành để thi tập này chạm vào những con tim đồng điệu. Và có hạnh phúc nào bằng khi được giới thiệu thi tập này đến chư Tôn đức Tăng Ni, quý Phật tử xa gần.

Với lòng biết ơn sâu sắc và trân kính nhất!!!

Kỷ niệm mùa Phật Đản - Quý Mão 2023

T.K.Thiện Hữu

CÔI RONG CHƠI

Ta đã thấy một đóa hoa trong nắng
Bên vệ đường thâm lặng mìm nụ cười
Chú chim nhỏ bỗng giật mình cất tiếng
Đá khô cằn thành khúc hát vui tươi!

Trên đỉnh núi tiếng chuông ngân thanh thoát
Như dất dịu những lữ khách lạc loài
Dù cực khổ nhưng sao nghe dịu ngọt
Đất trời này không một chút đơn côi!

Nghe tiếng hát giữa đêm khuya vọng đến
Vỡ tan đi những hương nến đọa đầy
Thềm hoang phế có ai về bên giấc
Chút hương tàn sao dịu mát tương lai!

Như cùng tử đã đến giờ trở gót
Cuộc trôi lăn cũng có lúc lặn tàn
Vàng trắng sáng đã muôn ngàn thế kỷ
Nói làm gì hãy thưởng thức an Khang!

Mây gió cũng nồng nàn cùng nắng mới
Nơi thiên thu sao cảm thấy tuyệt vời
Đời vui sướng lấy đâu than thống khổ
Chút dương trần nay có chỗ rong chơi!!!

MẶT TRỜI TỈNH THỨC

Giữa đất trời lồng lộng
Bao áng mây đổi dời
Tâm an nhiên bất động
Mặc sóng đời ra khơi!

Nơi vô thường bụi cát
Tâm tịnh lạc gọi mời
Cõi hồng hoang đâu khác
Mặt trời sáng nơi nơi!

Thân trả về cát bụi
Tâm còn mãi không rời
Đời tan như mây khói
Đạo tròn đủ không vơi!

Tâm hồn luôn tĩnh lặng
Nơi an trú tuyệt vời
Dù dãi dầu mưa nắng
Vẫn thâm lặng vui chơi!

Mặt trời hồng tỉnh thức
Cõi thiên thu tự tình
Ánh bình minh thường trực
Rọi vào chốn nguyên sinh!!!

TRÊN ĐỈNH NÚI

Trên đỉnh núi vui chơi nô nức
Gió cuốn phăng siêu thực huyền trần
Mây trắng gọi tuyết băng chân đứ
Lá trên cành hát khúc tương lân!

Trên đỉnh núi an nhiên nhi hóa
Bóng trắng soi sáng cả rừng thiên
Thiên liêng lăm giữa miền đất lạ
Mỉm nụ hồng vẫn đoá trinh nguyên!

Trên đỉnh núi chân không ẩn hiện
Tiếng chim kêu chẳng chút muộn phiền
Tăng hay giảm bình yên vũ trụ
Khổ hay buồn vẫn đoá tâm liên!

Trên đỉnh núi tâm hoa nhu nhuyến
Biển muôn ngàn thánh thiện thiên thần
Nơi gai góc thường chân nhất niệm
Nụ cười hiền rúng động thần tiên!

Trên đỉnh núi như nhiên cất bước
Đá gập đầu chấm dứt đọa đày
Ngay bóng tối hiển bày ánh sáng
Tháng năm này chẳng chút tàn phai!!!

HỒN THƠ HÓA KIẾP

Cát bụi vẫn vương trên lá
Cành khô nở nụ tâm hồng
Sương mai dưỡng nuôi sức sống
Gió đùa hay tiếng chân không!

Vũ trụ từ lâu lớn mạnh
Đất trời rõ nét trình thành
Mong manh vẫn anh nhi hạnh
Đêm rằm muôn ánh trăng thanh!

Lợi danh nào phiền rơi rớt
Hồn thơ thoát kiếp ngục tù
Mây mù đến đây chia xốt
Đi vào trong cõi thiên thu!

Ánh mắt ban niềm phúc lạc
Tấm lòng chẳng chút vọng cầu
Bấy lâu dãi dầu phiêu bạt
Nhưng tình bát ngát thâm sâu!!

ĐẦY ĐỦ CHÂN THÂN

Đêm gió lạnh tâm dung hoà đại cuộc
Mộng an bình vẫn tiếng nói nụ cười
Lòng từ ái trong dung nghi ngôn hạnh
Vẳng đâu đây tiếng hát giữa trời xanh!

Sương nhỏ giọt lần rơi vào thành trụ
Gió hay trăng chẳng cư ngụ nơi này
Tâm vắng lặng đóa chân thường xuất hiện
Tiếng vô thường nhường lối ánh mây bay!

Ngay trình trướng giữa dòng đời vẫn đục
Cứ vui chơi trong ngũ dục lục trần
Xin uống cạn những chung trà điểm phúc
Cõi tâm hồng vẫn cụ túc chân thân!!!

NẮNG ĐẸP LUNG LINH

Nắng đổ dài trên áo
Lung linh gió đông đầy
Đây trăm nghìn châu báu
Nhất niệm thấy trời Tây!

Nắng đổ dài trên áo
Thanh cao giữa cuộc đời
Nơi pháp âm thâm ảo
Tiếng hát mãi trùng khơi!

Nắng đổ dài trên áo
Sao êm dịu lạ kỳ
Khi không còn phiền não
Ánh mắt hiện Từ bi!

Nắng đổ dài trên áo
Tô điểm nét vô thường
Yêu thương hoa huyền ảo
Thành vạn đóa tâm vương!

Nắng đổ dài trên áo
Đạo pháp bất tư nghi
Tuy không hình không tướng
Thường ẩn hiện vô vi!!!

NGHÌN THU SOI SÁNG

Cắt bước du hành tâm bản nhiên
Trần lao phủi sạch dứt ưu phiền
Đắp y giải thoát bằng y đạo
Mặc áo từ bi thay áo duyên

Hóa độ quần mê sang bờ giác
Dắt dìu nhân loại mở gông xiềng
Một kiếp phù du sinh tử rụng
Nghìn thu soi sáng nẻo chân nguyên!!!

TRÊN ĐỈNH NON CAO

Ai ngồi trên đỉnh non cao
Có nghe gió thoảng gửi vào tánh không
Nắng mưa đời mãi xoay dòng
Được thua xin giữ tấm lòng trinh nguyên!

Ai ngồi trên đỉnh bình yên
Lắng nghe trời đất thiêng liêng tự tình
Ánh từ quang toả lung linh
Cỏ xanh, sương trắng nguyên sinh thuở nào

Cõi lòng tĩnh giắc chiêm bao
Câu kinh vô tự rót vào tâm không
Lắng nghe tiếng của bụi hồng
Chắp tay thành khấn nối vòng viên dung!

Ai ngồi nghe tiếng tình chung
Lời kinh Bát nhã vẫn cùng với nhau
Mặc cho mưa gió tuôn trào
Ngồi đây sẽ thấy dạt dào gấm hoa!!!

HUYỄN MỘNG

Nghe cho kỹ cung đàn phím nhạc
Tiếng thê lương chua chát vô thường
Bao ca khúc hoang tàn đổ nát
Lời thơ nào rách nát yêu thương!

Trời phẳng lặng bỗng nhiên gợn sóng
Đất đứng yên sao quá phũ phàng
Xin thương ghét đi vào huyền mộng
Cười lên rồi điên đảo tiêu tan!

Nương theo gió đất trời uyển chuyển
Chiếc lá rơi nghiêng ngả theo mùa
Xua được mất đến bờ ảo vọng
Phút an bình vượt thoát hơn thua!

Ánh mắt đó chứa chan huyền sử
Con tim kia tình tự chân thường
Từ vô thủy đến thời hiện đại
Vẫn tâm thành xông ướp tâm hương!!!

MỘT ĐÓA TÂM LIÊN

Sương rơi trên đầu ngọn cỏ
Nghe con chim nhỏ tự tình
Bình minh tần ngần đứng ngó
Trở thành tiếng hát nguyên trinh!

Lung linh nước in trên lá
Thay lời tri tạ tuyệt vời
Cho dù đổi thay muôn lối
Cõi lòng vẫn ngát hương hoa!

Xa xa núi đồi hoang vắng
Nhân gian bụi đá mịt mù
Vi vu hai mùa mưa nắng
Bềnh bồng vẫn thấy thiên thu!

Đảo điên xin đừng xao xuyến
Nhân duyên vẫn một lời nguyên
Ánh dương trong lòng xuất hiện
Trinh thành giải thoát oan khiên!

Đi trong phù sinh hư huyền
Như nhiên tâm thức diễm huyền
Cõi lòng thiết tha dâng hiến
Cho đời một đóa tâm liên!!!

THẦN TIÊN

Thần tiên hỏi sao nghe sầu vạn kỷ
Trái tim hồng thương nhớ ánh trăng xưa
Đã mấy thuở say sưa và bi lụy
Phút phiêu bồng hoang vắng giữa đêm mưa!

Thần tiên hỏi sao nghe sầu vạn kỷ
Trái tim hồng trinh khiết vẫn như xưa
Không yên giấc và chập chờn mộng寐
Gió giao mùa như trút hết cơn mưa!

Thần tiên hỏi bao giờ ta hội ngộ
Chốn điêu linh vẫn thơm ngát hương xưa
Đêm đông lạnh một mình nghe buốt giá
Lá nuôi cành đàn vất vả sớm trưa!!!

VĂN LÀ NHƯ VẬY

Muôn ngàn vì sao sáng
Trên bầu trời thiên thu
Gió mây thành tình bạn
Đất đá ngồi an tu!

Tiếng chuông chùa sâu lắng
Ánh nến vẫn lung linh
Ôi tâm hồn bình lặng
Thánh thoát ngàn trang kinh!

Trần hồng còn yên giấc
Ta vẫn ở nơi đây
Nghìn xưa là như vậy
Mây dịu dàng bay bay!

Cỏ cây ban sức sống
Chẳng một niệm âu lo
Đóa hoa lòng tươi đẹp
Dâng hiến và ban cho!

Ôi thiêng liêng chất ngất
Tình người mãi thên thang
Bao thương yêu chân thật
Là nhung gấm an khang!!!

LOÀI HOA KHÔNG TÊN TUỔI

Có những loài hoa không tên tuổi
Trên non cao không dấu chân người
Dưới nắng cháy khô cằn sỏi đá
Vẫn âm thầm nở nụ xinh tươi!

Có những loài hoa không tên tuổi
Chịu bão giông bụi cát mịt mù
Tưởng tàn héo theo mây phảng phất
Nhưng lạ kỳ hoa nở thiên thu!

Có những loài hoa không tên tuổi
Mang hương thơm dâng hiến cuộc đời
Nồng ấm lắm những mùa đông lạnh
Đẹp tuyệt vời từng hạt sương rơi!

Có những loài hoa không tên tuổi
Trong đêm khuya giấc ngủ an lành
Vàng trắng sáng ngàn sao lấp lánh
Nét chân thường ánh mắt long lanh!

Có những loài hoa không tên tuổi
Từ sương mù bụi cát hiện về
Ôm ấp cả nỗi niềm dương thế
Để trong lòng một chút hương quê!!!

THĂNG TRẦM CHẤM DỨT

Xuôi ngược dương trần mấy nẻo
Ra đi vẫn có ngày về
Nghìn năm vẫn là cõi mộng
Thiêng tình khai phóng đam mê!

Bước lên muôn nghìn ngăn cách
Thanh lương rửa sạch đạo tràng
Bình an trong cơn bụi cát
Không cần xua đuổi gian nan!

Trả lại vô thường mưa gió
Đau thương xé nát trần hồng
Để lại bên đường quán trọ
Cõi lòng thẳm lặng mệnh mong!

Vi vu cảnh dương réo gọi
Bước chân mệt mỏi ê chề
Còn đâu lê thê lửa khói
Xong rồi dịu mát tình quê!

Yêu thương trở thành dịu mật
Đóa hoa nở tự hôm nào
Lao xao không còn phảng phất
Thăng trầm chấm dứt mai sau!!!

ĐÊM U TỊCH

Trong u tịch tiếng chim cười khúc khích
Côn trùng kêu rả rít khắp núi đồi
Người ngồi xuống giữa không gian tĩnh mịch
Bóng vô thường còn đọng lại trên môi!

Bước chân nhẹ dạo vòng quanh trên cỏ
Tay nâng niu sen búp nở nụ cười
Lòng thầm nguyện đoá hoa tươi sống mãi
Hãy đi về thế giới của an vui!

Gió thổi mạnh giữa núi đồi hiu quạnh
Mây mênh mông trong đau khổ lụn tàn
Dừng vọng tưởng nơi trần gian sóng vỗ
Dứt thẳng trầm là nhưng gấm thên thang!

Ánh nhật nguyệt chứa chan nguồn sống đạo
Rừng thông xanh vang khúc hát kinh cầu
Nguồn châu báu trong chân tâm thẩm thấu
Chỉ một ngày đánh dấu tận mai sau!!!

XUÂN TRONG TÂM THỨC

Muôn tía nghìn hồng trổ tánh linh
Đóa hoa chân giác nở nguyên hình
Xuân về trời đất tươi nhân nghĩa
Tết đến gió mây thấm đạo tình

Tiếng nói chân thành đầy hạnh phúc
Lời kinh bi thiết dứt điều linh
Những mong xuân đến trong tâm thức
Phiền não bao đời sẽ lặng thinh!!!

EM CẦN

Em cần hơi gió ban mai
Để cho mát dịu những ngày tháng năm
Thổi lên trần thế phù trầm
Thành sao Bắc đẩu ngàn năm vĩnh tồn!

Em cần hơi thở tâm hồn
Thấm trong huyết quản ngũ ngôn diễm kiều
Cũng từ giây phút tịch liêu
Để cho hạnh phúc phiêu diêu đoạn trường!

Em cần hơi ấm tình thương
Vượt ngoài huyễn hoặc vô thường đắng cay
Hòa quang tánh thể đêm ngày
Trở thành cõi tịnh khứ lai mọi miền
Vui cùng sông nước bình yên
Thảnh thơi dạo khúc nhạc thiên khối bay!!!

LÁ CỎ

Lá cỏ bên đời vĩ đại
Xanh xanh tô điểm vô thường
Lung linh sáng trong sắc biếc
Đượm nồng tình nghĩa quê hương!

Lá cỏ thơm mùi Thục Nữ
Hương bay trong chốn ưu phiền
Phát phơ cung đàn lữ thứ
Ngọt ngào nở nụ tâm liên!

Lá cỏ khô như Càn huệ
Thênh thang thẳng một đường về
Lời ru thiêng tình bát ngát
Tự giờ chẳng thấy đam mê!

Lá cỏ pha bùn tuyết mỹ
Vọng vang câu hát Phật thừa
Xóa tan thành trì ích kỷ
Vào đời chẳng bận hơn thua!!!

AI BÀY VẼ?

Ai bày vẽ Thu tàn, Đông đến
Hạ khô cằn Xuân nở hoa thiên
Miền tục lụy oan khiên điên đảo
Nụ cười hiền rúng động Tam Thiên!

Ai bày vẽ có không, hư thực
Cả đông tây, trên dưới, trong ngoài
Nhiều sắc tướng âm thanh nô nức
Đang quay về thể tánh Như Lai!

Ai bày vẽ giữa sai và đúng
Áng mây xanh diệu dụng chân thường
Đi hay đến ung dung tự tại
Ngày qua ngày vô ngại muôn phương!!!

CÔI LÒNG TRẦN NGẬP

Ta đi trên cầu sinh tử
Thời gian nhuộm trắng mái đầu
Ta đi trong lòng trắng sáng
Gánh thay đau khổ làm than!

Lung linh bạt ngàn sóng vỗ
Cát bụi là ánh đạo vàng
Cỏ hoa thên thang hội ngộ
Sáng rực vườn đời an khang!

Như nhiên bóng hình tỏ rõ
Xin cho hiện ánh thiêng tình
Vỡ tan Nam Kha mộng điệp
Cõi lòng trần ngập chân kinh!!!

NGÒI XUỐNG

Tôi ngồi xuống đếm đông tàn hạ đến
Nghe chim non lạnh lót chốn rừng già
Gom mảnh vỡ thành thiêng tình thương mến
Gieo hạt mầm cho cây lá đơm hoa!

Tôi ngồi xuống uống chung trà tâm thức
Như hư không xông ướp cõi hương thiền
Tiên hay thánh vẫn bình yên chân đức
Đạo vào đời vang tiếng hát uyên nguyên!

Tôi ngồi xuống ánh minh nhiên tỏa sáng
Bao hơn thua theo hương khói vô thường
Trong đất đá nét càn khôn tỏa rạng
Thân vững vàng tâm thể ngát yêu thương!

Tôi ngồi xuống cõi chân không vô ngại
Đến hay đi vẫn tĩnh tại an lành
Bao giông tố đã ung dung ngôn hạnh
Mưa đổ về để thường tại tinh anh!!!

MƯA LẠNH MÙA ĐÔNG

Trời mùa đông giá lạnh
Thao thức giữa ánh đèn
Ngoài hiên mưa không dứt
Cảnh vật nhuộm màu đen!

Từng cơn mưa gió lộng
Che chắn giọt sương mù
Mỗi thương đau bi thống
Thành tiếng gió vi vu!

Gió bập bùng lớp lớp
Trăng muôn thuở vẫn đầy
Nhìn ánh sao Bắc Đẩu
Lấp lánh giới hương bay!

Nước từ bi tâm đức
Gieo xuống cõi địa cầu
Thâm sâu và chân thực
Chấm dứt những lo âu!

Ngồi đây nghe vũ trụ
Ngân khúc ca đại hùng
Tận cùng nơi diệu hữu
Là vô thử vô chung!!!

TỈNH GIÁC CHIÊM BAO

Trong giấc ngủ mơ từng tiếng sóng
Nơi gió mưa rúng động trần hồng
Có tiếng khóc trong lòng lữ thứ
Hay tiếng cười từ cõi chân không!

Mong thế giới không còn cay đắng
Trăng đêm nay thắm lặng sáng bừng
Chiếc lá cũ theo mùa mưa nắng
Thay thiên thần nở nụ tâm xuân!

Nghe đâu đó tỉnh bừng nhân thế
Phương trời kia điểm lệ dương trần
Ngân khúc hát nghĩa nhân đượm thắm
Âm thầm cười chấm dứt phong vân!

Chiêm bao cũng một lần tỉnh thức
Sương mù nào rồi cũng sáng dần
Tăng hay giảm hết cơn bỉ cực
Khổ hay vui vẫn một chân thân!!!

BẬT DẤU TRẦN AI

Lá rụng phủ đầy sân cỏ
Tường xanh vang tiếng thềm thì
Có người ngồi trong am vắng
Không màng đến chuyện sân si!

Thản nhiên nói trong vách đá
Chín năm vẫn một tâm này
Lặng im thay lời từ tạ
Tâm thiền sáng tỏ từ đây!

Phút giây đoạ đầy tánh thể
Dựng xây thành đóa liên đài
Trả về những nơi diễm lệ
Phong trần bật dấu trần ai!

Mặc cho đổi dời mưa nắng
Đóa hoa trao tặng trần hồng
Gió sương lên đường tươi thắm
Rạng ngời tâm thức thông dong!!!

SỎI ĐÁ GẬT ĐẦU!

Trên đỉnh non cao, sương mù kéo về dày đặc
Người thành phố còn yên giấc ngủ say
Đâu đây những tiếng ca đồng vọng của côn trùng
Gió mây ơi, xin hãy trở về cùng đàn bướm ung
dung tung tăng trải hội
Ồ hay! Tăm tối đi qua!

Bóng mây trôi nổi, núi rừng thơm ngát lá xanh
Ngày giờ qua nhanh, phút giây giao mùa đi tới
Cõi thiên thu tự tình, ánh bình minh còn ẩn náu
dưới những rừng cây
Tiếng gà gáy, tiếng chim ca quyện hòa thành câu
kinh Bát nhã vọng về
Ồ hay! bao nỗi lê thê chấm dứt!

Đàn kết trắng bay vút trên cao, lên tận những ngọn
cây khuyên diệp
Cỏ hoa nở nụ, sương dày che kín non xanh
Đất trời vẫn an nhiên hạnh, hồn nhiên như những
ngày đầu tạo hóa
Ngồi đây tâm tĩnh tại ngắm nhìn Diện mục bản lai
Ồ hay! Thật tướng nhiệm màu!

Bao điều hơn được chẳng còn
Trần gian sắt son linh chiếu
Khó khăn gian khổ mỉm cười
Sỏi đá gặt đầu vui vẻ thương yêu!!!

THIỀN QUÁN

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Thiền quán thấy tâm mình
Thinh thinh vô quái ngại
Nhìn một kiếp tử sinh!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Chuyển hóa mọi não phiền
Như nhiên không được mất
Diệu mật thấm chân nguyên!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Soi sáng cõi an bình
Lung linh sương huyền nhiệm
Vui buồn vẫn tâm kinh!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Đây suối mát cam tuyền
Bao đảo điên trữu nặng
Thành muôn vạn niềm thiêng!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Ôi nghĩa nặng ân tình
Thiên thu còn sâu lắng
Mở mắt thấy bình minh!!!

NGẮM GIÓ MƯA BAY

Cơn gió thoảng thổi quanh heo hút
Trong đêm khuya ngun ngút bạt ngàn
Ai đi giữa trần gian siêu tục
Cát bụi nào rồi cũng bình an!

Khi biển động trùng dương dậy sóng
Tham sân si xé nát tâm hồng
Trăm sông cũng xuyên xao rung động
Cõi diêm phù nổi trận cuồng phong!

Chim vỗ cánh ngập tràn sức sống
Hương hoa thơm đượm ngát tâm thiền
Duyên tình thức bình yên khai phóng
Cỏ cây này vẫn ánh minh nhiên!

Ta ghép lại muôn ngàn mảnh giấy
Cho vào đây những đóa hoa hồng
Ngàn sau nữa cũng là như vậy
Đất trời này lỏng lẻo mệnh mông!

Ta gánh hết đảo điên oan trái
Dem lên mây kết ánh liên đài
Dâng cúng cả tâm vô quái ngại
Để một mình ngắm gió mưa bay!!!

DIỆU HÒA TÂM THỂ

Nâng niu đóa hoa xưa cũ
Hương thơm vẫn nét đặc thù
Chu du những nơi gian khó
Hòa cùng âm điệu thiên thu!

Nguyên sơ nói lời nhắn nhủ
Xuân qua, hạ đến, thu tàn
Lá vàng lìa cành ủ rũ
Đâm chồi nảy lộc an khang!

Thênh thang đạo vàng khắp chốn
Ân sâu nghĩa nặng bạt ngàn
Nhấn ánh trắng vàng xuất hiện
Nảo phiền như huyễn tiêu tan!

Ban trao những điều thánh thiện
Lung linh tỏa sáng thượng thừa
Cơn mưa giữa hè nóng nực
Dịu hòa tâm thể nguồn xưa!!!

CỎ VÀ HOA

Ta đối diện với đêm dài thao thức
Ngắm hư vô ôi cảm giác an lành
Trăng sao sáng gió vui đùa nô nức
Lá trên cành lấp lánh ngọn chồi xanh!

Câu nhất niệm trái tim luôn trinh trắng
Lắng tâm tư mới trầm lặng tâm mình
Giông hay bão cõi yên bình tịch vắng
Nắng lên rồi ban tiếng nhạc lời kinh!

Chim non hát khúc bình minh thánh thiện
Tiếng chuông ngân thành giai điệu tuyệt vời
Nơi gai góc đóa ân tình dâng hiến
Tiếng kinh cầu tâm nhu nhuyễn thiêng liêng!

Tâm tĩnh lặng giữa đất trời biến đổi
Hỏi vô biên đường chân giác hương thiền
Tiên hay thánh đã ra ngoài sáng tối
Cỏ và hoa vẫn nguồn cội như nhiên!!!

TINH KHÔI

Mỗi buổi sáng hằng ngày
Nhìn chim chấp cánh bay
Con cánh dài ca hát
Bài Phạt tổ Như lai!

Mỗi buổi sáng hằng ngày
Lòng không chút nhạt phai
Tay nâng ngàn thế giới
Đời chấm dứt chua cay!

Mỗi buổi sáng hằng ngày
Bụi hồng thoáng ngang vai
Ngay đây miền Tịnh độ
Ngàn hoa nở ban mai!

Buổi sáng thấy mặt trời
Tâm thức chẳng chơi vơi
Ta gọi mời bướm trắng
Thầm lặng mà tinh khôi!

Buổi sáng lòng dấn lòng
Sen hồng khắp hư không
Tinh rờn hoa và lá
Giữa đất trời mênh mông!!!

BỤI ĐÁ XA XÔI

Nhìn mây trắng thông dong phiêu lãng
Chấp cánh bay vào chốn sương mờ
Thời gian sẽ đến kỳ đáo hạn
Cho những người sống giữa mộng mơ!

Chờ chi nữa sao không tận hưởng
Phút yên bình giữa chốn Ta bà
Trà một chén mười phương tám hướng
Nén hương lòng vũ trụ bao la!

Đời thông thoáng một tà áo mới
Mắt đắm say ngắm cảnh vô thường
Hoàng hôn cũng theo sương đi tới
Buổi giao thời sống với yêu thương!

Ngồi đây đợi ngập tràn ánh nắng
Gió mưa đi trối nặng muộn màng
Mang hung gấm bình an trao tặng
Khói hương nào ngào ngạt miên man!

Đường đã vạch thênh thang cất bước
Dẫm chân lên uế trược luân hồi
Thôi đừng nghĩ không tranh hơn được
Đá bụi nào rồi cũng xa xôi!!!

KHÚC HÁT PHIÊU DIÊU

Nhánh cỏ nghiêng mình khấn nguyện
Cành hoa uyển chuyển thắm ngày
Mộng mơ thôi đừng lưu luyến
Duyên lành trời đất chưa phai!

Núi rừng hôm nay lắng dịu
Nguyên siêu thấu tận tâm hồng
Chân không mở lòng hàm tiếu
Đau buồn hát khúc phiêu diêu!

Lắng tâm nghe lời huyền nhiệm
Trang nghiêm sỏi đá tự tình
Phù sinh muôn nghìn sắc thể
Suối nguồn điểm lệ lung linh!!!

ƯỚC MUỐN

Ta ước muốn một cuộc đời dung dị
Nước trăm sông tươi mát khắp ruộng đồng
Dòng sinh thể đang đề huề nhựa sống
Bóng hương từ trời đất mãi menh mông!

Ta ước muốn chu du nơi thẳm lặng
Nắng lung linh đang hiến tặng tâm hồng
Miền dương thế sao quá nhiều thù hận
Cõi tâm thiên từ hơi thở thông dong!

Ta ước muốn cõi bình yên nhân thế
Lắng tai nghe những điệu hát, câu hò
Trần gian nở những đóa hoa diễm lệ
Dứt ưu phiền không vương bận âu lo!

Ta ước muốn mặt trời hồng thức giấc
Nghe chim muông tụng kinh Phật nhiệm màu
Trong sương gió có tình người phảng phất
Giữa núi rừng vẫn tiếng hát thâm sâu!

Ta ước muốn cỏ cây đầy hương sắc
Bao hơn thua thành diệu mật diễm huyền
Người tỉnh thức trong đắng cay huyền hoặc
Đón cuộc đời những cung bậc thiêng liêng!!!

CHẤP TAY

Chấp tay cung kính người
Hoa lòng mãi xinh tươi
Đây chân tâm màu nhiệm
Luôn nở vạn nụ cười!

Chấp tay cung kính người
Thênh thang cõi chơi vơi
Hương tình thương thơm dịu
Xông ướp cả cuộc đời!

Chấp tay cung kính người
Nhân nghĩa vẫn nguyên sơ
Thơ bay vào vũ trụ
Không bụi cát mịt mờ!

Chấp tay cung kính người
Dâng an lạc thanh thời
Nơi trần gian khổn khó
Muôn sao sáng tuyệt vời!

Chấp tay cung kính người
Trăng rằm khắp hư không
Mong trở về nguồn cội
Mười phương ngát tâm hồng!!!

THẤU NẸO THÊN THANG

Câu sinh tử biết bao người hỏi
Lìa tử sinh nở đóa chân thường
Đau thương nữa cũng về tâm bối
Giọt lệ buồn tắm gội muôn phương!

Đi cho hết nẻo đường tăm tối
Cõi an vui vẫn ánh trăng vàng
Nghìn vạn lối an khang không vội
Những u sầu thấu nẻo thên thang!

Mang hạnh phúc từ miền chân đức
Giới hương bay chấm dứt cung sầu
Màu thương ghét trở thành hư thực
Kết thâm tình nối vạn niềm đau!

Sao không nhớ tháng ngày lam lũ
Đá xanh kia kết tụ tâm này
Từng giọt nắng trở về chốn cũ
Gió bụi nào cũng tỉnh cơn say!!!

LẮNG NGHE GIÓ THỜ

Ngồi đây lắng nghe gió thờ
Trên không ẩn hiện sao mờ
Một cánh phù du chớm nở
Nhưng còn muôn nét hoang sơ!

Từ nay bến mê chấm dứt
Bao nhiêu khổ lụy mỗi mòn
Nào phiền thành hương tâm lục
Tình người xin mãi sắt son!

Ngồi đây soi hình bóng nước
An vui hát khúc độc hành
Có cảnh linh hoa thược dược
Vui đùa dưới ánh thiên thanh!

Ngồi đây lắng tâm tĩnh giác
Bao nhiêu cung bậc hiện về
Trong cõi pha lê phảng phất
Muôn nghìn điệu mật hương quê!

Hừng đông nắng hồng lấp lánh
Trình nguyên ấm tận cõi lòng
Sắc không phù du hư ảo
An bình nở nụ chân không!!!

SƠN HÀ VIẾT BẢN TÂM KINH

Sáng nay, từng chiếc lá khô trở về nguồn cội
Tiếp tục hành trình chuyển hóa thành thức ăn bổ
dưỡng
Nuôi lớn cây lá xum xuê, xuôi về trái ngọt an lành
Những nụ hồng viên mãn, ngược xuôi khắp nẻo
luân hồi
Bạt ngàn mưa gió!

Sáng nay, nguồn Tào Khê sắt son tuôn chảy
Nước non bủa khắp ruộng đồng, trái tim Bồ tát ban
nghìn sức sống
Hiu hắt cỏ non không còn, nét ngọc mặt trời mênh
mông
Những hão huyền danh lợi, bỗng chốc nở nụ tâm
hồng
Sóng nước lung linh!

Núi đồi tự tình ca hát
Mộng ảo hóa vạn thân hình
Tử sinh ngân nga hạnh lạc
Sơn hà viết bản Tâm kinh!!!

NHƯ ĐÓA SEN TƯƠI

Phía dưới hồ sen hoa thắm tươi
Đến đi trên nước những con người
Bùn nhơ mà vẫn hương thơm ngát
Đau khổ nhân gian nở nụ cười!

Tuổi gần bóng xế thắm thẳng trầm
Tóc bạc, da nhăn với tháng năm
Sáng kệ, chiều kinh siêng sám hối
Lỗi lầm muôn kiếp cũng xa xăm!

Tu tập thực hành như đóa sen
Khởi đèn tâm đức dứt oan khiên
Một lòng hướng Phật gieo điều thiện
Thanh thản từ đây chẳng muộn phiền!!!

GẤM HOA DI ĐÀ

Di Đà cõi nước long lanh
Vẫn thường kết những duyên lành thánh tâm
Ngồi đây niệm Phật âm thầm
Hồng trần tan biến lỗi lầm sạch trơn

An vui đời đạo nào hơn
Kết thành câu hát giận hờn cũng không
Rồi bao phiền não xoay dòng
Giống như điện chớp mênh mông đổi dời

Ngồi đây niệm Phật từng lời
Tụng kinh sám hối gọi mời thanh cao
Tham Sân Si vấy tay chào
Di Đà một tiếng rạt rào gấm hoa!!!

NGHE CHIM HÓT

Sáng sớm nghe chim hót
Lòng cảm thấy nhẹ nhàng
Cát bụi thôi phiêu lãng
Phiền não giờ tiêu tan!

Sáng sớm nghe chim hót
Hương diệu mật ngập tràn
Bao lầm than cay đắng
Thành tiếng nhạc ngân vang!

Sáng sớm nghe chim hót
Bao trần lụy vô thường
Ban niềm vui sung sướng
Thành cung bậc yêu thương!

Sáng sớm nghe chim hót
Nắng hồng đã sáng ngời
Nơi hơn thua, tranh chấp
Giờ cất tiếng chơi vui!

Sáng sớm nghe chim hót
Trên sườn núi lừng đồi
Cỏ cây cười hạnh phúc
Hoa lá hết đơn côi!!!

GIỜ ĐÃ ĐIỂM

Nhìn sương trắng long lanh muôn thuở
Giữa đêm đông nước nở vọng về
Mê hay tỉnh chẳng cần lo sợ
Mỉm nụ cười chấm dứt đam mê!

Lòng lộng gió lê thê thổi đến
Lắng con tim hương nền sáng ngời
Nơi tắm tối ánh trăng đồng nội
Ngát muôn miền, mát cả muôn nơi!

Trời đất vẫn nghìn xưa đứng đó
Sơn hà kia hoa cỏ mọc đầy
Chân bước tới sinh lầy sỏi đá
Gió nghe mùa gió cũng theo mây!

Ngày tháng vẫn âm thầm tiếp bước
Thời gian đi chẳng chút đợi chờ
Giờ đã điểm đừng thêm phiền trực
Cõi tâm hồng mơ ước trang thơ!!!

TỎA ÁNH YÊU THƯƠNG

Sáng nay nghe lời độc thoại
Ngắm xem giữa cuộc sinh tồn
Hơn thua, ngày đêm, sớm tối
Không bằng nửa giọt càn khôn!

Đến đây đất trời hoang vắng
Lắng nghe mây gió mịt mù
Trần gian phiêu du cất bước
Tắm lòng mãi mãi thiên thu!

Ngắm xem ngục tù quyền thế
Biết bao mắt lệ vô thường
Nhiều nhường cúi đầu bái lạy
Trong ngoài tỏa ánh yêu thương!

Sáng nay ngồi đây quán chiếu
Lợi danh liễu yếu thần thờ
Hít vào sống trong chánh niệm
Thở ra tỉnh thức cơn mơ!!!

NỬA ĐÊM

Nửa đêm nhìn mây trắng
Hứng nước đun chén trà
Hóa ra dòng tâm thức
Vẫn ngào ngạt bao la!

Nửa đêm nhìn trăng sáng
Lóng lánh búp sen vàng
Bao làm than nghiệp chướng
Vẫn nụ cười reo vang!

Nửa đêm nhìn hoa dại
Phảng phất đóa trinh tường
Dấu đau thương ngấn lệ
Mà tuyệt thế yêu thương!

Nửa đêm nghe chim hót
Hát điệu lý vô thường
Trong hạt sương huyền hoặc
Ôi chất ngất tâm vương!

Nửa đêm nghe dương thế
Diễm lệ chốn trần hồng
Dấu bênh bồng nhân ảnh
Cũng lớn mạnh mệnh mông!!!

ÁNH TRĂNG THIÊN THU

Hương phảng phất giống như huyền mộng
Gió hắt hiu thấm lạnh đất trời
Đời cô lữ một mình soi bóng
Ánh trăng tàn vẫn cứ rong chơi!

Trăng tỏa xuống núi đồi xa thẳm
Buốt giá nào sưởi ấm diệu thường
Đường tâm thức không xa vạn dặm
Tiếng dạt dào, tiếng của yêu thương!

Sông biển đã đến hồi lặng sóng
Nghe đâu đây hát khúc lục hòa
Ta đi giữa trăng trằm nóng bỏng
Cát bụi nào cất tiếng hoan ca!

Ta nhớ những thiên đàn gió hát
Tiếng thông reo thánh nhạc ngút ngàn
Đêm cô tịch thấy mình hạnh lạc
Khổ đau nào cũng đến an khang!

Ta hát mãi đạo vàng muôn thuở
Trăng thiên thu vẫn nhớ ân tình
Nghìn năm nữa vẫn không lo sợ
Cõi mộng này chớm nở nguyên sinh!!!

GỌI NGƯỜI BÊN ẤY

Bên ấy có chàng tu sĩ
Tình người trĩu nặng cõi lòng
Đạo pháp mênh mông tinh tấn
Quê hương trang trải non sông!

Bên ấy có chàng tu sĩ
Hành trình thế giới đại đồng
Mặc cho tháng năm mưa nắng
Âm thầm vững bước thông dong!

Bên ấy có chàng tu sĩ
Dấn thân vào chốn bụi hồng
Biết bao mảnh đời cay đắng
Ân cần lắng lặng mênh mông!

Bên ấy có chàng tu sĩ
Trái tim như ánh trăng rằm
Sáng soi lỗi lầm nhân thế
Hai vai mang cả ngàn năm!!!

DẠO CHƠI

Người dạo chơi trên biển
Nghe sóng vỗ vô bờ
Nét tinh khôi hằng hữu
Giữa cuộc đời mộng mơ!

Người dạo chơi trên núi
Xem mây trắng sương mù
Tiếng vi vu chim hót
Thành chân tình thiên thu!

Người dạo chơi trên biển
Ngắm giọt nước xanh ngần
Nghe nhịp tim đang thở
Hòa điệu bất ly phân!

Người dạo chơi trên núi
Xem trời đất bao lần
Có suối nguồn róc rách
Chảy vào đời long lanh!

Người đi về bến giác
Mang vi diệu đạo vàng
Thênh thang ngàn câu hát
Giữa cuộc đời thênh thang!!!

MỤC LỤC

THAY LỜI TỰA.....	1
CỐI RONG CHƠI.....	3
MẶT TRỜI TĨNH THỨC.....	4
TRÊN ĐỈNH NÚI.....	5
HỒN THƠ HÓA KIẾP.....	6
ĐẦY ĐỦ CHÂN THÂN.....	7
NẮNG ĐẸP LUNG LINH.....	8
NGHÌN THU SOI SÁNG.....	9
TRÊN ĐỈNH NON CAO.....	10
HUYỀN MỘNG.....	11
MỘT ĐÓA TÂM LIÊN.....	12
THẦN TIÊN.....	13
VẼN LÀ NHƯ VẬY.....	14
LOÀI HOA KHÔNG TÊN TUỔI.....	15
THĂNG TRẦM CHẤM DỨT.....	16
ĐÊM U TỊCH.....	17
XUÂN TRONG TÂM THỨC.....	18
EM CẦN.....	19

LÁ CỎ.....	20
AI BÀY VẼ?.....	21
CỐI LÒNG TRẦN NGẬP.....	22
NGỒI XUỐNG.....	23
MƯA LẠNH MÙA ĐÔNG.....	24
TÌNH GIÁC CHIÊM BAO.....	25
BẬT DẤU TRẦN AI.....	26
SỎI ĐÁ GẬT ĐẦU!.....	27
THIỀN QUÁN.....	28
NGẤM GIÓ MƯA BAY.....	29
DIỆU HÒA TÂM THỂ.....	30
CỎ VÀ HOA.....	31
TINH KHÔI.....	32
BỤI ĐÁ XA XÔI.....	33
KHÚC HÁT PHIÊU DIÊU.....	34
ƯỚC MUỐN.....	35
CHẤP TAY.....	36
THẤU NỂO THÊN THANG.....	37
LẮNG NGHE GIÓ THỜ.....	38

SƠN HÀ VIẾT BẢN TÂM KINH.....	39
NHƯ' ĐÓA SEN TƯ'ỢI.....	40
GẮM HOA DI ĐÀ.....	41
NGHE CHIM HÓT.....	42
GIỜ ĐÃ ĐIỂM.....	43
TỎA ÁNH YÊU THƯƠNG.....	44
NỬA ĐÊM.....	45
ÁNH TRĂNG THIÊN THU.....	46
GỎI NGƯỜI BÊN ẤY.....	47
DẠO CHƠI.....	48